

מ"ת 25320/06/16 - מדינת ישראל נגד כפיר ששון

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 25320-06-16 מדינת ישראל נ' ששון(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני
המבקשת
נגד
המשיב
כבוד השופט כרמי מוסק
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים.
כפיר ששון (עציר) ע"י ב"כ ו. בירגר עו"ד. מטעם הסניגוריה
הציבורית.

החלטה

1. לפניי בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה לפיה הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים. במסגרת הבקשה טוען המשיב כי קיימים שלושה נימוקים עיקריים המובילים לכך שיש להורות על כך שבמקום שיהיה עצור מאחורי סורג וברח יהיה עצור בחלופת מעצר תחת פיקוח אזוק אלקטרוני. הנימוקים הם חלוף הזמן בכך שהמשיב עצור מיום 4.6.16 וחלפו מאז כ- 11 חודשים כאשר המשך הדיון בתיק העיקרי נקבע ליום 14.6.17, שנית, כי במשך הזמן חלה התדרדרות משמעותית במצבו הרפואי של המשיב, המשיב מדגיש כי הוא חולה צהבת במצב פעיל ולצורך כך הוגשו מסמכים רפואיים. שלישית, לאור העדויות שנשמעו בבית המשפט היה "כרסום: משמעותי בראיות המבקשת כפי שיפורט בהמשך.

2. בדיון שהתקיים בבית המשפט עלה כי הנימוק המרכזי היא הטענה כי חל כרסום בראיות וזאת במספר נושאים אותם העלה המשיב בטיעונו וכן הוסיף המשיב טיעון נוסף והוא כי היו מחדלי חקירה חמורים, וכן העובדה כי חרף פניותיו למח"ש לא נעשה דבר בעניין זה.

3. כאמור, בית המשפט הורה בזמנו על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בתחילה, ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי בדבר קיומן של ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום. החלטה זו ניתנה ביום 18.7.16. במסגרת אותה החלטה פירט בית המשפט את המיוחס למשיב בכתב האישום ואין צורך לחזור על הדברים. לאחר מכן סקר בית המשפט באופן מפורט את הראיות שעמדו לנגד עיניו באותה עת, היינו אלה שהיו בתיק החקירה וכללו בין היתר הודעות של שוטרים. בקצרה יש לזכור כי היה מדובר בכך שהמשיב לא ציית להוראות שוטרים שקראו לו לעצור בעת שנהג ברכב ולמעשה התפתח מרדף שהלך והתדרדר מאחר והמשיב לא ציית ולא עצר. תוך כדי המרדף חצה המשיב רמזורים אדומים, פגע בכלי רכב חונים, סיכן חיי אדם לרבות חיי שוטרים, הכול כפי שפורט באותה החלטה.

4. לאחר שניתנה ההחלטה האמורה הורה בית המשפט לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר. שירות המבחן לא

בא בהמלצה לשחרר את המשיב לחלופה כלשהי. כמו כן לא ראה מקום לאזוק אלקטרוני וזאת נוכח המסוכנות הרבה אותה ייחס שירות המבחן למשיב, הן בשל עברו הפלילי והן בשל המפורט בכתב האישום בפרט לנוכח העובדה שבית המשפט קבע שקיימות ראיות לכאורה כאמור.

5. התקיים דיון נוסף בבית המשפט, ובסופו של הדיון סבר בית המשפט המחוזי כי ראוי שהמשיב ישהה במעצר תחת פיקוח אזוק אלקטרוני. המבקשת הגישה ערר לבית המשפט העליון. בית המשפט העליון בחן את הדברים וסבר כי יש להותיר את המשיב במעצר מאחורי סורג ובריה (בש"פ 6277/16 מדינת ישראל נ' כפיר ששון (כב' השופט ח' מלצר) החלטה מיום 12.9.16). באותה החלטה קבע בית המשפט העליון כי שוכנע שמסוכנותו של המשיב היא גבוהה, כך שבעת הזו לא קיימת חלופת מעצר שיכולה להפיג מסוכנות זו ואף מעצר בתנאי אזוק אלקטרוני לא יוכל לסכון. בית המשפט העליון סבר כי יש לקבל את עמדת המבקשת בדבר מסוכנותו של המשיב כפי שהיא משתקפת מכתב האישום ומעברו הפלילי המכביד, וכי מדובר במסוכנות גבוהה וזאת בשים לב שהמשיב סיכן חייהם של נהגים, עוברי אורח ושוטרים שהשתתפו במרדף אחריו, כל זאת כשהוא לכל הפחות אדיש לפגיעה בהם. במהלך המרדף אחר המשיב, המשיב פגע על פי הטענה ברכב שעמד בצד הדרך, חצה צמתים באור אדום, עקף חסימות משטרתיות תוך שהוא מסכן את השוטרים שביצעו את החסימות בכך שנצמד אליהם באמצעות רכבו, נסע במהירות מופרזת בשטח עירוני, והכל כשהוא נוהג לפי הנטען ללא רישיון נהיגה בתוקף. ברכבו שתי סכינים ועוד אחת על גופו. כמו כן יוחסה למשיב עבירה של פגיעה של אחד השוטרים בנסיבות מחמירות במהלך המרדף. בית המשפט העליון ציין כי לחובתו של המשיב 19 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, שימוש ברכב ללא רשות, סמים, עבירות רכוש בגין כבר ריצה 15 תקופות מאסר בעבר כאשר העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום הנוכחי בוצעו כ- 11 חודשים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון. בית המשפט קבע כי די במכלול דברים זה כדי לעורר ספק בדבר התאמתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד התייחס בית המשפט העליון לתסקיר המעצר ולעובדה כי שירות המבחן העריך כי בעניינו של המשיב קיים סיכוי גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות וקיים פער בולט בין הצהרותיו המילוליות של המשיב לבין רצונו הכן לשקם את חייו ולהיגמל מסמים ועל כן לא באה המלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר גם אם הדבר ילווה באזוק אלקטרוני. בית המשפט ציין כי אומנם בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותיו של שירות המבחן, הרי שסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תיעשה באופן חריג ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל. בית המשפט לא מצא שהיה מקום לחרוג מהמלצת שירות המבחן. לאור כל האמור הורה בית המשפט העליון כי המשיב יהיה עצור עד לתום ההליכים.

6. כאמור, טענתו המרכזית של המשיב עתה היא כי ארע שינוי משמעותי בראיות ומכאן ראוי לקבל את הבקשה.

7. כידוע, כדי שניתן יהיה לקבל טענה מסוג זה בדבר כרסום בראיות חובה על המשיב לשכנע את בית המשפט כי מדובר בשינוי משמעותי ומהותי בראיות מאז שבית המשפט קבע כי קיימות כראיות לכאורה באמור בכתב האישום ואין די בסטיות קלות. בעניין זה ראה למשל בש"פ 2252/15 פלוני נ' מדינת ישראל (כב' השופט מ' מזוז) החלטה מיום 26.3.17. באותו עניין קבע בית המשפט כי לצורך דיון מחדש במעצר עד לתום ההליכים בטענה לכרסום ראייתי יש להראות כי בתשתית הראייתית חל מהפך ראייתי היינו כרסום מהותי ומשמעותי, שינוי דרמטי, כרסום עמוק, הקערה נהפכה כליל על פיה וכי שינויים אלה מוטטו את ראיות התביעה. בית המשפט ציטט ביטויים אלה מהלכות קודמות וקבע כי לא די בהעלאת טענה כזו או אחרת ביחס לראיות כדי להצדיק ביקורת שיפוטית נוספת במישור הראייתי. באותו עניין הוסיף בית המשפט וקבע כי אף אם חל שינוי מהותי בתשתית הראייתית הרי שהשינוי עדיין רחוק מאוד מכרסום מהותי משמעותי או שינוי דרמטי. בית המשפט הוסיף כי גם אם נמצאו סתירות מסוימות בעדויות אין מדובר בהכרח באותו

כרסום משמעותי ומכל מקום לא די בדברים אלה כדי להקים את התנאים המפורטים בסעיף 52 לחוק המעצרים. בבש"פ 7822/16 מדינת ישראל נ' פלוני (כב' השופט ס' ג'ובראן) החלטה מיום 18.12.16 קבע בית המשפט העליון כי יש לבחון אם מתקיימת עילה לעיון חוזר בטענה של כרסום בראיות את הוראות סעיף 52(א) לחוק המעצרים. בית המשפט הבהיר כי הלכה היא שלצורך הוכחת טענה כזו יש להצביע על כרסום משמעותי ומהותי במערכת ראיות התביעה המצביע על כך שהסיכויים לזיכוי הנאשם עולים על הסיכויים להרשעתו (פסקה 14 להחלטה).

8. מכאן יש לבחון את טענות המשיב באשר לכרסום הראייתי שלדעתו מוליך למסקנה שיש להורות כי המשך המעצר יהיה תחת אזור אלקטרוני. כפי שטענה לפניי ב"כ המשיב אין חולק כי העבירה העיקרית היא סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ב"כ המשיב טענה כי ממכלול הראיות היינו עדויות השוטרים כפי שהעידו בפני בית המשפט עולה כי אין בסיס להרשעת המשיב בעבירה זו ומכל מקום חל שינוי בראיות לעומת אלה שעמדו בפני בית המשפט בעת שבחן את הראיות על פי חומר החקירה. מנגד טענה לפניי המבקשת כי ניתן ללמוד מעדויות השוטרים שלמעשה קיימות ראיות למכביר לכך שהמשיב סיכן חיי אדם לכל אורך המרדף לרבות ובעיקר את חיי השוטרים. בחנתי את הראיות שנשמעו לפניי בית המשפט כאשר לטעמי עד מרכזי בעניין זה הוא מפקח כפיר המר (להלן: "כפיר"). עדותו משתרעת על מספר עמודים החל מעמ' 11 לפרוטוקול, ובחקירתו הראשית הוא מתאר באופן מפורט את שארע, כאשר ניסה לחסום את נתיב נסיעתו של המשיב באמצעות הניידת בה נהג. כפיר מתאר את ששמע בגל הקשר המשטרתי באשר למרדף אחרי רכבו של המשיב וכן מתאר את מה שראה בעצמו כאשר רכב המשיב הופיע במהירות ואחריו ניידות משטרה שמשתמשות באורות כחולים וסירנות. המשיב נהג לכיוון הניידת של כפיר בנסיעה פראית כאשר כפיר ישב בתוך הניידת, הוא היה משוכנע שהמשיב נהג ישר לכיוון הניידת והתכוון לפגוע בה משום שלא האית ולא שעה לצפירות ולניידות שבעקבותיו. לפיכך יצא מהניידת ונפל. באותה עת המשיב נהג עם רכבו בסמוך מאוד אליו, והוא הזיז את ראשו שהיה על הכביש כדי שרכב המשיב לא יפגע בו. המשיב גם אז לא עצר אלא המשיך בנסיעה (ראה עמ' 12-13 לפרוטוקול). במהלך הדיון לפניי העלתה ב"כ המשיב טענה כי לא נעשה שימוש בדוקרנים לכל אורך המרדף במטרה לעצור את המשיב. כאן המקום להפנות לעדותו של כפיר שהסביר זאת מספר פעמים בחקירתו בכך שההתרחשות הייתה כה מהירה, כולל נהיגתו המהירה של המשיב שלא היה זמן מספיק לשים דוקרנים על הכביש (עמ' 17 שורות 23-31). באשר להתרחשות בגל הקשר המשטרתי הפנתה המבקשת למוצג ת/25 שהוגש לבית המשפט שם מופיעה כל התקשורת בזמן אמת שכוללות את העובדה שהמשיב נהג בפראות, חוצה רמזורים באור אדום, לא עוצר למרות המרדף אחריו ולבסוף מתואר בגל הקשר ניסיון לדרוס שוטר וקריאותיו של כפיר בקשר, כי המשיב כמעט דרס את ראשו.

9. במהלך הדיון עלתה לפניי טענה כי מדובר בראיות שהשוטרים פברקו כל זאת כדי להביא למעצרו של המשיב. אגב טענה זו עלתה גם בעבר בעת שהתקיים הדיון הראשון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. סבורני כי ניתן לדחות טענה זו שכן אין זה סביר שהשוטרים שכלל לא ידעו מי נהג ברכב, החליטו בתוך זמן קצר ביותר לפברק ראיות ולטעון כי מדובר במשיב. מדובר בטענה שאין בה כל סבירות והגיון.

10. בהמשך, קראתי את עדויות השוטרים האחרים שהעידו בבית המשפט. המדובר בעדויות שתומכות זו את זו ומחזקות את עדותו של כפיר. אין ספק כי מהראיות עולה שהמשיב נהג בפראות והיה עליו לעצור עוד בתחילת המרדף כאשר היה לו ברור שמדובר בניידות משטרה שמשתמשות באורות כחולים ובסירנות. אומנם, המשיב טוען כי תחילת המרדף היה כאשר ניידת בילוש החלה בנסיעה אחריו מבלי שהפעילה סימנים כי מדובר בניידת משטרה, והוא כמי שהיה מאוים על ידי עבריינים חשש לחייו, אולם תוך זמן קצר ביותר הצטרפה למרדף ניידת נוספת והיה ברור כי המדובר בניידת

משטרת ולאחר מכן נידודות נוספות. לפיכך לא ניתן לקבל ולו לכאורה את הסבריו של המשיב כי לא הבין שמדובר בשוטרים וכי פעל כפי שפעל מתוך חשש שמדובר בעבריינים שמנסים לפגוע בו. שוטרים נוספים שהעידו בבית המשפט אמרו מפורשות כי המשיב פגע בכלי רכב חונים עבר צמתים האור אדום כל זאת כאשר נידודות משטרה דולקות אחריו, תוך שימוש בסירנות, אורות כחולים.

11. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות אינני סבור כי המשיב עמד בנטל המוטל עליו על פי הפסיקה כפי שהובאה לעיל, היינו המשיב לא הראה כי מדובר בשינוי ראיתי דרמטי שיש בו כדי להביא לזיכויו ובוודאי שלא ניתן לקבוע זאת בשלב זה.

12. המשיב טען לפניי כי ארעו מחדלי חקירה שונים. המדובר בטעות שעלו גם בדיון הראשון ולא מצאתי כי טענות אלה התחזקו. כזכור חרף אותן טענות התוצאה אז הייתה מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. נחזור ונאמר כי המשיב טוען למחדלי חקירה בכך שלא נבדקו מצלמות התנועה, כי קצין משטרה נטל מהזירה תרמיל של כדור שאחד השוטרים ירה לעברו, העובדה שמח"ש לא חקר את תלונותיו כנגד השוטרים וכן העובדה שמצבו הנפשי של המשיב לא נבדק בסמוך לאירוע, דבר שלשיטתו היה יכול לבסס את טענתו כי הוא היה במצב נפשי מסוים עקב חששו כי עבריינים מנסים לפגוע בו ועל כן פעל כפי שפעל. לטעמי, טענות אלה של מחדלי חקירה ראוי שיידונו במסגרת הכרעת הדין, ומכל מקום איני סבור כי יש בהם בשלב הזה להטות את הכף ולהורות כי המשיב יהיה עצור תחת פיקוח אלקטרוני וזאת לאור האמור בהחלטתו של בית המשפט העליון בדבר מסוכנותו הגבוהה.

13. במהלך הדיון הציגו לפניי המשיב ובאת כוחו תעודות רפואיות באשר למחלת הצהבת ממנה סובל המשיב והתרופות הנחוצות לו לטיפול במחלה. נטען לפניי כי חלה התדרדרות במצבו הרפואי וכי המשיב אינו מקבל את התרופות הדרושות. גם כאן איני סבור כי הדבר יכול לשמש נימוק לקבלת הבקשה. אני מורה לשירות בתי הסוהר לערוך בהקדם בדיקה רפואית למשיב וכן לבדוק את המסמכים הרפואיים שבידו. לאחר שתיעשה בדיקה כזו, ובהתאם להחלטתו של הגורם הרפואי, יש לספק למשיב את כל התרופות הנדרשות גם אם מדובר בתרופות שאינן בסל הבריאות.

14. באשר לטענת המשיב כי לאור מעבר הזמן יש מקום לקבל את בקשתו, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי למעשה ניתן היה לסיים את שמיעת הראיות עוד לפני מספר חודשים אולם המשיב החליט לפטר את באת כוחו דאז, היה צורך במינוי סנגור מהסנגוריה הציבורית, לימוד החומר מחדש וכדומה דבר שהביא לדחייה של מספר חודשים. זאת ועוד עולה כי למעשה שמיעת הראיות כמעט והסתיימה והמשיב עצמו כבר העיד בבית המשפט. נקבע מועד נוסף ליום 14.6.17 בו שמיעת הראיות אמורה להסתיים וככל הנראה גם יישמעו סיכומים. יתר על כן אינני סבור כי טענה זו יכולה לעלות במסגרת עיון חוזר בהליך של מעצר עד תום ההליכים. מקומה של טענה זו הוא במסגרת הבקשה להאריך את מעצרו של המשיב מעבר לתקופה שנקבעה בעבר על ידי בית המשפט העליון שהרי מעצרו כבר הוארך פעם אחת לאחר שחלפו 9 חודשים מיום שנעצר. יתר על כן בית המשפט העליון בעת שהאריך את מעצרו של המשיב לתקופה נוספת של 90 יום איפשר למשיב להגיש בקשה לדיון נוסף בעניין זה הואיל ולא היה מיוצג באותו דיון.

15. לאור כל האמור לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר ועל כן אני מורה כי המשיב ימשיך להיות עצור וזאת עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ז, 21 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט